

OBSAH

Lyrik Luíz de Camões 7

REDONDILY

<i>Tu pravomoc vždy láska má</i>	23
<i>Každý cíl, těžce dosažen</i>	24
<i>Nové, sladké utrpení</i>	25
<i>Mé srdce, očím nepřejíc</i>	26
<i>Už jsem se přesvědčil</i>	27
<i>Tak se mi děje stejně s tím</i>	28
<i>Kdo směl kdy na vás popatřit</i>	29
<i>Ta otázka se v lásce řeší</i>	30
<i>V milostném trápení</i>	31
<i>Jediná rána na duši</i>	33
<i>Jednou jsem vás zhlédl, krásná</i>	34
<i>Ten, kdo chtěl by spoléhat</i>	35
<i>Tento čas, planý, zlý</i>	37
<i>Kéž bych si, dámo, zasloužil</i>	39
<i>Paní, představuji-li si</i>	41
<i>Třebas chci jen pro vás žít</i>	44
<i>To, paní, nad můj rozum je</i>	45
<i>Sklopeny, cudné, jste mi všim</i>	46
<i>Když vaši tvář, jež celý svět</i>	47
<i>Jestliže smutek nosíte</i>	48
<i>Povšimnout si je výhodné</i>	49
<i>Kdykoli zamýšlí mi lhát</i>	50
<i>Nemoha Amor vyléčit</i>	51
<i>Prosím, abyste řekla mi</i>	53
<i>Když uznal Amor bolest mou</i>	55
<i>Když tak se na mne díváte</i>	62

Vás obdařila příroda	63
Dvojím způsobem mne stíná	64
Vidět vás a nevidět	65
Má bytost nemá na světě	66
Když mne pero nedohání	67
Kdybych vás musil opustit	68
Amor, dvě srdcí obloudiv	69
Jde jen o pochlebování	70
Dvojí jho na mne skládá	71
Amor, jenž ovlád duši mou	73
Když jsem vás vídával	75
Přes hory, přes vody	77
Jak tuto lásku unést?	79
Ty oči při loučení	81
Toužím-li vyměnit	83
Mé srdce mi uloupili	85
Ten, jenž vám tak zlým chotěm je	86
Má čarokrásná, jsem-li již	87
Ta praví, že milou v ní mám	91
To úskoky jsou otřelé	92
Byl ještě nevzrostlý a mlád	93
Vdaná se zalíbila	95
Kateřina vždy mne zmámí	96
Výsady, jaké nezná král	99
Jste dívenka, ne lety však!	101
Kdo vaši krásu ctít	103
Za luka zelená	105
Jsou-li oči žen zelené	107
Na hlavě hliněný má džbán	109
Má v očích nádherných	110
Vy louky přečistě	112
Luhy utěšených vnad	113
V údolí skalních proláclin	115

Zemru-li nebo ne	117
Hodláte-li se nalodit	119
Kdo z lidí chce být pokládán	120
Otrokyně, paní mne	121
Dobráky jsem vídával	123
Pozvání na hostinu	124
Chtěje kdys o svém žalu psát	129

SONETY

Když chtěla Fortuna, bych pookřál	139
Ať Amor sprádá nové úskoky a lsti	140
Stav, jenž mnou zmítá, tak je proměnlivý	141
Láska je oheň, jenž plane neviděn	142
Oheň, jenž vzplanul nad voskovou svíci	143
Vás, paní, uvidět se touha chvěje	144
Když v kráse úsměvu a pohledění	145
Radostné nivy, zelenavých hájů stíny	146
Čechrá si bujný, něžný ptáček peří	147
Do vašich jasných očí kdo se dívá	148
Když slunce zapadajíc zaplavuje svět	149
Proměňuje se v bytost milovanou	150
Krásná a něžná stuhu, jež ses stala	151
Vtěluje se jaro svou jasnou září	152
Ó, jak rok za rokem jde život vratký	153
Proč chcete, paní, abych v trýzni žil	154
Sedm let pastýřem byl u Labana	155
Vy, kteří s jemným, něžným zrakem svým	156
Kdo říká, že je Amor klamný, lživý	157
Ta bytost překrásná jak anděl z ráje	158
Mše svatá zbožně sloužila se právě	159
Blažený, kdo lká v nespokojenosti	160

Na světě málo roků, které letí	161
Opouštím vás, můj živote, má blízká	162
Mé verše, žhoucí vzdechy, zpívající	163
Montana jeho Nise opustila	164
Mstila se Daliana za zločiny	165
Tak, jak vřetena pozapomínala	166
Najady, krásky, které obývají	167
Jedním hájem, jež nymfy obývaly	168
Duše má něžná, jež jsi opouštěla	169
Radostné ono jitro, smutkem křtěno	170
Rozkoší zašlých vzpomínky vy skvoucí	171
V žalářích mrzkých jsem se potuloval	172
Má drahá nepřítelkyně, již dala	173
Když pláčem nelze oči unavit	174
Přeněžný pohled, pohled soucítící	175
Vy krásné oči, v nichž se zalíbilo	176
Mění se časy, mění touhy živé	177
Zvlněné stužky zářícího zlata	178
V čas, kdy jsem žil tím, že jsem miloval	179
Když o mých strastech dlouhé přemítání	180
Ach moje Dinamene! Jak jsi zanechala	181
Já zpíval jsem si z duše rozjásané	182
Kalně se vody této řeky valí	183
Všichni lidé mě za šílence mají	184
Nebesa, země, vítr bez pohnutí...	185
Mé omyly, zlá sudba, láska žhavá	186
Já zpíval kdysi a teď oplakávám	187
Ty jasné oči, z nichž se slzy lily	188
Sladký sne, přeněžný a surchovaný	189
Má láska k vám, tak cudná a tak čistá	190
Překrásné oči, jimiž ušlechtilé	191
To svěží horstvo dojmavé krásy	192
Vždy, krutá paní, strach mě zachvacoval	193

<i>Je láskou přemožen — Vášnivý můj cit</i>	194
<i>Vy, hledající bezpečí a klid</i>	195
<i>Když Amor chtěl, bych trpěl všemi kříži</i>	196
<i>Když Amor, paní, dal mi milovat</i>	197

EKLOGA

<i>Pro Galateu bělostnou a plavou</i>	199
---------------------------------------	-----

ÓDY

<i>Půvabné jitro snivé</i>	203
<i>Prchají sněhy bílé</i>	205
<i>Již vedro zpustošilo</i>	209

ELEGIE

<i>Sulmonský Ovidius, vyhoštěný</i>	213
<i>Ten pohyb očí, který uchvacuje</i>	217
<i>Když Magalhães popsal nebývalou svou historii</i>	220

OKTÁVA

<i>Kdo v světě je tak klidný, neuzrušený</i>	225
--	-----

SEXTINA

<i>Pozvolna prchá mi krátký můj život</i>	227
---	-----

KANZONY

<i>Již jitro růžolíci</i>	229
<i>Jasný a klesající proud Mondega</i>	233
<i>U hory suché, vyprahlé a plané</i>	236
<i>Při mně stůj, spolehlivý důvěrníku</i>	241
<i>Poznámky</i>	256
<i>Bibliografická poznámka</i>	251